

lem udtalte — ja, jeg ved aldrig, hvor det ærede Medlem er, for han er saa urolig og vanker altid rundt omkring. Jo, nu ser jeg, han er i min Nærhed, og det trøster mig. Det ærede Medlem har følt sig meget tiltalt af den Følelse, hvormed det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) og et Par andre Medlemmer have talt. Derimod har det stødt det ærede Medlem, at ogsaa jeg har lagt min Følelse ind i denne Sag. Han mente, at min Følelse i den Grad var løben af med mig i Formiddagsmødet, at det endogsaa var sket paa Hjernens Bekostning. Vel er det ærede Medlem Doktor, men han er ikke Dr. med., og det trøster mig derfor, at hans Diagnose kan være i høj Grad tvivlsom. Jeg har for mit personlige Vedkommende ikke følt nogen Hjerneforstyrrelse i det, jeg har sagt, og det skulde gøre mig ondt, hvis det ærede Medlem har faaet det Indtryk, at der har været noget i Vejen med mig, da jeg talte.

Det ærede Medlem citerede for os en Opera, der hedder „Bajadser“. Det undrer mig for Resten ikke, at det ærede Medlem interesserer sig netop for denne Opera. Men jeg vil dog advare det ærede Medlem mod i alt for høj Grad at hente sine Idealder fra Operaen „Bajadser“. Det ærede Medlem sagde om mig, at jeg var en munter Mand, og han vilde helst se mig som den muntre Mand. Ja, det ærede Medlem faar nu lade mig tale, have Lov til at tale, som jeg finder det rettest, og jeg vil minde det ærede Medlem om et godt gammelt Ord, der siger: „Alvor og Gammen kan meget godt sammen“. Det kender det ærede Medlem jo ogsaa meget godt, for det er Synd at sige, at han i overdreven Grad optræder som Alvorsmand. Jeg har i høj Grad Indtryk af den gemytlige Mand, naar han taler.

Det ærede Medlem gør altid saa mange Sidespring i Tanken — det er som et Egeren, der hopper fra Gren til Gren, naar det ærede Medlem taler —, og derfor vil det ærede Medlem aldrig nogen Sinde blive plaget af overdreven Følelse i sine Foredrag. Det ærede Medlem mente, at jeg i for høj en Grad havde pukket paa min Alder. Ja, Alderen har jo altid det Gode, at man gennem Aarene faar samlet en betydelig Erfaring, og overfor et yngre Medlem som det ærede Medlem vil jeg minde om et godt gammelt Ord, der siger: „Beskedenhed er en Ynglings skønneste Dyd.“ Men det er ikke en Dyd, det ærede Medlem i høj Grad er generet af, og derfor

kan jeg saa godt forstaa, at min Henvendelse til ham i Dag har gjort et alt andet end godt Indtryk paa ham. Og dog forbavser det mig, at han kunde paastaa, at jeg i nogen Maade har været grov overfor ham. Den ærede Formand har paa-talt det Ord, det er dødt, det er magtesløst, og det ærede Medlem har selv erkendt, at det var et Udtryk, der i hvert Fald ikke skulde være saarende overfor mig. Nej, det er noget, jeg ikke plejer at være overfor mine Kolleger, heller ikke det ærede Medlem. Det kunde aldrig falde mig ind at anvende saadanne Vaaben mod ham, dertil tager jeg ham alt for meget fra den gemytlige Side. Men jeg har nok mærket, at hvad der har generet det ærede Medlem, var det Raad, jeg gav ham, og da jeg nu hørte hans Slutningsbemærkning, følte jeg, at det Raad ikke var ueffent. Det var ikke uden Grund, jeg sagde til det ærede Medlem: pas paa, at det, der leder det ærede Medlem i Fremtiden, bliver Hensynet til Sagen og ikke Hensynet til, hvad der kan genere eller chikanere et Parti eller enkelte Medlemmer af et Parti! Det Indtryk fik jeg af det ærede Medlem, idet han kom til at bruge det Udtryk — ja, jeg vil ikke sige, at han kom til at bruge det, for det var dog vist vel overvejet —, at Reformpartiet var en Molok, der ikke var mange Ofre værd. Men jeg staar ikke her for at takkes Reformpartiet og lige saa lidt for at takkes Højre eller overhovedet noget Parti her i Salen, jeg har alene at tage Hensyn til de mange Tusinde Mennesker her paa Sjælland, der ere komne i den forfærdelige Ulykke, de ere komne i derved, at Den sjællandske Bondestands Sparekasse staar med et saadant Tab og Underskud, som den nu gør. Det er det eneste Hensyn, jeg tager i denne Sag, og jeg haaber og ønsker, at det store Flertal i denne Sal vil tage Sagen paa samme Maade. Saa haaber jeg, der skal komme et godt Resultat ud af alle vore Overvejelser. Det glædede mig ogsaa at høre, at en Meningsfælle af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, nemlig det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard), saa Sagen under den Synsvinkel, jeg ønsker, den skal ses, og jeg haaber, at der er flere Medlemmer i Højre — det har jeg ogsaa faaet bekræftet ved at høre det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) og det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) —, der er enige med mig i at tage denne Sag aldeles upolitisk og aldeles upartisk, som et Spørgsmaal, vi alle sam-